

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, කිසිම මනුෂ්‍යයෙක් වෙත ශාරීරික ලෙස ආදරයක් ඇති කර ගන්න එපා. ඒ එකම පියාට පමණක් ආදරය කරන්න. නිවැරදි ලෙස අශාරීරිකත්වයට පත්වීම පුහුණු කරන්න.

ප්‍රශ්නය: අනුකම්පා සහගත දරුවන්ගේ කාර්යභාරය කුමක්ද?

පිළිතුර: කෙනෙක් අනවශ්‍ය දේ ගැන කතා කරනවා විට, ඒ අනවශ්‍ය දේවල්වලට සවන් දෙන්න එපා. නමුත් එම පුද්ගලයාගේ ප්‍රයෝජනය වෙනුවෙන් ඒ ගැන ජේෂ්ඨයින්ට දැනුම් දෙන්න. අනුකම්පාවෙන් පිරි දරුවන්ගේ කාර්යය මෙයයි.

ප්‍රශ්නය: බ්‍රහ්ම බාබාට් දිය හැකි වුවත් මනුෂ්‍යයන්ට දිය නොහැකි වූ නාමය (title) කුමක්ද?

පිළිතුර: ශ්‍රී යන ගෞරව නාමය කිසිම කෙනෙක්ට දිය නොහැකියි. මන්ද ශ්‍රී යනු උසස් හා පිරිසිදු වූ අයෙක් යන අර්ථය ඇති නමක් වන හෙයිනි. කිසිම මනුෂ්‍ය ශරීරයකට මෙම නම දිය නොහැකියි. මන්ද සෑම කෙනෙක්ම උපත ලබන්නේ දුෂ්ණයෙන් වන හෙයිනි. බ්‍රහ්ම බාබා ශ්‍රී ලෙස හඳුන්වනවා. මන්ද මෙය ඔහුගේ අලෝකික උපත වන හෙයිනි.

ගීතය: අපව මෙම පාපකාරී ලෝකයෙන් මුදවාගෙන විශ්‍රාමික පහසු ස්ථානයක් වෙත ගෙන යන්න.

මිම් ශාන්ති. දරුවනි දැන් ඔබට වැටහෙනවා. ඒ කියන්නේ දැන් ඔබ සිහි බුද්ධියෙන් යුතුව සිටිනවා. දුක නිසා අනිවාරයෙන්ම මුලදි ඔබ අසිහියෙන් සිටියේ, ඔවුන්ට මෙය අපිරිසිදු ලෝකය බවත් භාරතය දේවතාවන්ගේ රාජ්‍යය තිබුණු වගවත් ඔබ එහි පාරිශුද්ධත්වයෙන් හා සතුටින් සිටි බවත් මිනිසුන්ට වටහා ගන්න බැහැ. එහි දුකක් පිළිබඳ කිසිම ප්‍රශ්නයක් තිබුණේ නැහැ. කොහොම නමුත් ආගමික ග්‍රන්ථ වලින් යම් දේට අභූමිකන් දුන් හෙයින්, දිව්‍ය ලෝකයේ නිරන්තර සතුටක් තිබුණු බවත් ඔවුන්ට වටහා ගත නොහැකියි. කිසිම කෙනෙක් දිව්‍ය ලෝකය ගැන දන්නේ නැහැ. එහි දුක තිබුණා යැයි ඔවුන් විශ්වාස කරනවා. කෙහොම නමුත් එය ඔවුන්ගේ අසිහියයි. දරුවන් දැන් සිහිනුවණ ලබා සිටිනවා. පියා පැමිණ ඔබට විස්තර කර දී තිබෙනවා. ඔබ ඔහුගේ ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරනවා. මෙය අපිරිසිදු ලෝකයයි. දිව්‍ය ලෝකය තමයි පිවිතුරු ලෝකය. ඒ පිවිතුරු ලෝකයේ දුක තිබුණේ නම්, එය දුක් ලෝකයක් ලෙස හැඳින්විය යුතුයි. ඒ පිවිතුරු ලෝකයේ දුක තිබුණේ නම් එය දුක් ලෝකයක් ලෙස හැඳින්විය යුතුයි. එසේ නම් එම ගීතයත් වැරදියි. ඔවුන් මෙසේ කියනවා: අහෝ බාබා අපව විවේකය ඇති පහසු සතුටින් පිරි ස්ථානයක් වෙත ගෙන යන්න. දිව්‍ය ලෝකය (සත් යුගය) රත්රන් ගේ කුරුල්ලා ලෙස හැඳින් වූ බවත් එහි දේවතාවන් වාසය කළ බවත් දරුවන් වන ඔබ දන්නවා. ඔවුන් කිසිම විටක කිසිම කෙනෙක්ට දුක දෙන්නෙත් නැහැ. මිනිසුන් මේවා ගැන ගායනා කරනවා. ඒවා ආගමික ග්‍රන්ථ වලත් ලියැවී තිබෙනවා. ඔවුන් විශ්වාස කරන්නේ කාලයාගේ ආරම්භයේ සිටම මේවා පැවතුණු බවයි. ඔවුන් වැරදි ලෙස ක්‍රිෂ්ණා දොෂාරෝපණයක් කර තිබෙනවා. කතාවක් තියෙනවා: ඔවුන්ගේ දැකීම කුමක්ද, ඒ ඔවුන්ගේ ලෝකයයි යනුවෙන්, මුළු ලෝකයම අපිරිසිදුයි කියා ඔවුන් විශ්වාස කරනවා. මේ කාලයේදී ඔවුන්ගේ දැකීම අපිරිසිදුයි කියා ඔවුන් විශ්වාස කරනවා. මේ කාලයේදී, ඔවුන්ගේ දැකීම අපිරිසිදුයි. ඉතින් ඔවුන් මුළු ලෝකයම අපිරිසිදු ලෙස සළකනවා. මිනිසාට මතක ඇති කාලයක සිට ඒ අපිරිසිදු ක්‍රියාව සිදු වූ බව ඔවුන් විශ්වාස කරනවා. දරුවන් දැන් දිගින් දිගටම මෙය වටහා ගන්නවා. නමුත් එයද ඔබ දරනා උත්සහය අනුව අනුපිළිවෙලක් ඇතුව සිදු වන්නකි. උත්තරීතර පියා උත්තරීතර ජීවයේ දරුවන් උපදෙස් ලබා ගන්නවා. පියා මෙහි අසුන්ගෙන ජීවයන්ට විස්තර කර දෙනවා. ජීව දැන් දැන් අපිරිසිදුයි. මේ නිසා තමයි කතාවක් තියෙන්නේ: අපිරිසිදු ජීව හා පුණ්‍ය ජීව වශයෙන් පියා මෙහි අසුන්ගෙන ජීවයන්ට කතා කරනවා: ඔබ මගේ අවිනාශී වූ දරුවන්, ඔබ මම හා බාබා ගැනත් කතා කරනවා. ලෝකයේ කිසිම කෙනෙක් පිතා ශ්‍රී (උසස් හෝ ගෞරවණීය පියා) ලෙස හැඳින්විය නොහැකියි. ශ්‍රී යනු ශ්‍රේෂ්ඨ යන්නයි, එකම මනුෂ්‍යයෙක් වත් ශ්‍රේෂ්ඨ නැහැ. මෙය ඒ එකම එක පියා පමණක්ම ප්‍රශංසනීයත්වය විය යුතුයි. මෙහිදී සෑම කෙනෙක්ම නිර්මාණය වී තිබෙන්නේ දුෂිත ලෙසිනි. මේ නිසා තමයි ඔවුන් ශ්‍රේෂ්ඨ ලෙස හැඳින්විය නොහැක්කේ. කොහොම නමුත් මොහු ශ්‍රී ලෙස හඳුන්වන්නට ඔබට පුළුවන්, මන්ද ඔහු ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට පත්වීම උදෙසාම සියල්ල අතහැර දමා තිබෙනා හෙයිනි. අප දැන් ඉෂ්ඨ දේවතාවන් බවට පත්වීමට යන බව ඔබ දන්නවා. දුෂිත් වූ අය ශ්‍රී ලෙස හැඳින්විය නොහැකියි. මිනිසුන් කියනවා: ශ්‍රී ලක්ෂ්මී, ශ්‍රී නාරායන්, ශ්‍රී රාධි, ශ්‍රී ක්‍රිෂ්ණා ආදී වශයෙන්, කෝවිල්වල ඔවුන් ඒ සෑම කෙනෙක්ම ගැන තුනී ගී ගායනා කරනවා. ඔවුන් ශ්‍රේෂ්ඨ ලෙස හැඳින්විය නොහැකියි. භාරතය ශ්‍රේෂ්ඨ වුවක් බව දරුවනට දැන් වැටහෙනවා. එය පිවිතුරු ලෝකයක් වුවා, දැන් එය අපිරිසිදු

ලෝකයක්, දුෂිත ලෙස හැඳින්වෙන්නේ අපිරිසිදු අයයි. මිනිස්සු දුෂිත වූ මිනිසුන් ශ්‍රේෂ්ඨයින් කිරීමට ආගමික සමිති පවත්වනවා. කොහොම නමුත්, ලෝකය දුෂිතයි. එසේ නම් කෙනෙක් තවත් කෙනෙක්ව ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට පත්කරන්නේ කෙසේද? ඇත්තෙන්ම මෙය රාවණගේ රාජ්‍යයයි. මේ නිසා තමයි ඔවුන් සෑම අවුරුද්දකදීම රාවණගේ පඬියෙකු සාදා පුළුස්සන්නේ. ඔහු එසේ පිළිස්සී යන කෙනෙක් නොවේ, ඔහුට නැවතත් පණ එනවා. තමා විසින් පුළුස්සා දැමූ කෙනෙකුගේ පිළිරුවක් නැවතත් තනන්නේ කවුද යන්න ගැනවත් මිනිසුන්ට වැටහෙන්නේ නැහැ. මින් ඔප්පු වන්නේ රාවණගේ රාජ්‍යය තවමත් අවසන්වී නොමැති බවයි. දිව්‍ය ලෝකයේ රාමාගේ රාජ්‍යය තිබෙනවා. එහිදී ඔවුන් පඬියන් තනන්නේ නැහැ. කතාවක් තියෙනවා: රාවණව පිළිස්ස අතර ලංකාව කොල්ල කා ගත් බව, ඔවුන් රාවණගේ ස්වර්ණමය ලංකාවක් නිර්මාණය කරනවා. කොහොම නමුත් එය එසේ වන්නේ නැහැ. මුළු ලෝකයම ලංකාවකි. සෑම කෙනෙක්ම ඉන්නේ රාවණගේ රාජ්‍යයේයි. ශ්‍රී ලංකාව දූපතක්. ඔවුන් එය එම හැඩයෙනුත් පෙන්නුම් කර තිබෙනවා. එය ලබන්නේ භාරතය අග්නිසේසේයි. කොහොම නමුත් රාවණගේ රාජ්‍යය වන්නේ එය පමණක් නොවේ. මුළු ලෝකයම රාවණගේ රාජ්‍යයයි. ඔබට මෙයද වැටහෙනවා. සිහි බුද්ධියෙන් තොර පුද්ගලයෙක් පාසලකට ගොස් අසුන්ගත හොත් ඔහුට වැටහෙන්නේ මොනවාද? කිසිම දෙයක් නැහැ. ඔහු කරන්නේ තම කාලය අපතේ හැරීම පමණයි. මෙය සත්‍යයේ පාසලයි. මෙහි අළුත් කෙනෙක්ට කිසිවක් තේරුම් ගත නොහැකියි. පළමුවෙන්ම ඔබ දින හතක් පුරා වෙන්කර තබා (quarantine) ලෙඩුන් හෝ ඔවුන්ව ස්පර්ශ කලා යැයි සැක කෙරෙන අය වෙන් කර තබන අවස්ථාවක්, ඔවුන් මීට සුදුස්සන් වන්නේ කුමන කලකින්ද යන්න ගැන බැලිය යුතුයි. ඉන් පසුවත්, එම පුද්ගලයා හොඳ ධාර්මික මනසකින් යුතු පුද්ගලයෙක් නම්, ඔහුගෙන් අහන්න: උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය සමඟ ඔබට ඇති සම්බන්ධය කුමක්ද? ඔහු ජීවයන්ගේ පියා වන අතර මනුෂ්‍යන්ගේ පියා (ප්‍රජාපිතා) ද පියායි. මෙම කරුණු ඉතාමත් හොඳයි. ඒත් දරුවන් තුළ මෙම උද්‍යෝගය නැහැ. පියා කියනවා: මා ඔබ කුල්මත්භාවයට පත්කරන්නා වූ අලුත් කරුණු කියා දෙනවා. කෙනෙක්ට විස්තර කරනා ආකාරය ඔබ දැන ගත යුතුයි. හඳුනා ගැනීමේ පත්‍රිකාවෙහි, මෙම ප්‍රශ්නය තිබිය යුතුයි. එම නිසා ඔහු උත්තරීතර පියා බවත්, එම නිසා ඔහු තම පියා බවත් ලියා දක්වයි. එවිට ඔහු සෑම තැනකම සිටිනවා යන අදහස නැතිව යනවා. ඔබ ඔවුන්ගෙන් මෙම ප්‍රශ්නය අසන විට, ඔවුන් කියයි: ඔහු පියා වන අතර අප සෑම කෙනෙක්ම ඔහුගේ දරුවන්, ඔවුන් තරම් පිළිගත හොත්, ඉක්මණින්ම ඔවුන්ට කියා එය ලියා ගන්න. ඔබ ප්‍රජාපිතාගේත් දරුවන් වනවා. ශිව බාබා, සීයා වන අතර ඔහු තමයි පියා, දිව්‍ය ලෝකය ස්ථාපනය කරන්නා වන්නේ ශිව බාබායි. එම නිසා ඔබට අනිවාර්යයෙන්ම ඔහුගෙන් උරුමයක් ලැබෙනවා. සියල්ලෙන්ම පහසුම දේවල් ඔබ ඔවුන්ට විස්තර කරදිය යුතුයි. එය ඉතාමත් පහසුයි. ඒ වගේම ඔබගේ නෑ හිත මිතුරන්වත් හමුවීමට ගොස් ඔවුන්ටත් විස්තර කර දෙන්න. පියා මාර්ගයෙන් තමාට බාබාගේ උරුමය ලැබෙනවා යන කුල්මත්භාවය ඔබ තුළ තිබෙනවා. ඔබ බාප්දාදාගෙන් උරුමයක් ලබනවා: මවගෙන් ඔබට උරුමයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. පියා දිව්‍ය ලෝකය ස්ථාපනය කළ යතුමයි. පාලකයා ඔහුයි. ඔහුට සීයාගේ උරුමයක් තිබෙන්නා සේම මුණුපුරන්ටත් උරුමයක් තිබෙනවා. පියා කියනවා: මා සිහිපත් කරන්න. මා ඔබට මනුෂ්‍යයා සිහිකරන්න කියා කියන්නේ නැහැ. පියා පෞද්ගලික ලෙසම ඔබට කතා කරනවා. මේ ආකාරයෙන් මීට ඉහත වක්‍රයේදීත් ඔහු ම ඔබට විස්තර කර දුන්නා. ඔබ බාප්දාදාගෙන් උරුමයක් හිමිකර ගන්නවා. ඔබට මමාගෙන් එය ලැබෙනවා කියා දෙයක් නැහැ. ඔබ ශරීර අවධානයට පත්වෙනවා. මනුෂ්‍ය ශරීරවලටත් ඔබ ආදරය කරනවා. ඔහෝ ජීවයනි. ඔබ ශරීරයකින් තොරව මෙහි පැමිණි අතර, පසුව ඔබගේ කොටස රහ දක්වමින් දැන් ඔබගේ 84 වන උපතත් සම්පූර්ණ කොට තිබෙනවා. මම දැන් ඔබට කියනවා: ඔබ නැවතත් නිවස වෙත යා යුතුයි. නිරන්තරයෙන් මා පමණක් සිහිපත් කරන්න. එවිට ඔබගේ සියළු පාප නැතිවී යනු ඇත. මනුෂ්‍ය ශරීර සිහිකිරීමෙන් ඔබගේ පාප ඉවත්වී යන්නේ නැහැ. ඔබ පොරොන්දුවක් දුන්නා: බාබා මා සිහිපත් කරන්නේ ඔබ පමණයි. ඔබට තව දුරටත් මේ පැරණි ලෝකයට වී සිටීමේ අවශ්‍යතායක් ඇත්තේ නැහැ. මෙහි කිසිම පහසුවක් ඇත්තේ නැහැ. මේ නිසා තමයි ඔබ කියන්නේ: විවේකය සහ පහසුව තිබෙනා තැනට අපව ගෙන යන්න යනුවෙන්, තමා පළමුවෙන්ම, සාමය හැර වෙන කිසිම දෙයක් නොමැති වූ සාම දේශයට යන බව කියනවා. එහි සිට ඔබ සාමය හා සතුට යන දෙකම තිබෙන්නා වූ සතුටේ දේශය වෙත යනවා. දුක තිබෙනා තැන සාමයක් ඇත්තේ නැහැ. සතුට තුළ කොහොමත් සාමය අන්තර්ගත වෙනවා. කොහොම නමුත්, ඒ සාමය නොවේ. ජීවයන්ගේ සුමිහිරි නිවස තිබෙන්නේ සාම දේශයේයි. මුල, මැද අග පිළිබඳ

සියළු දැනුම ඇත්තා පියායි. දැන් ඉගෙන ගෙන අන් අයටත් ඉගැන්වීම දරුවන්ගේ කාර්යයි. ඔබගේ ශරීරය රැක බලා ගැනීම පිළිබඳවත් ඔබ සැලකිය යුතුයි. තමා මෙම මරණයේ දේශයේ සිට සාම දේශය හරහා අමරණීයත්වයේ දේශය වෙත යන බව ඔබ දන්නවා. ඔබ මිය යන තුරුම ඉගෙන ගත යුතුයි. මේ තරමවත් ඔබට සිහි තබා ගත හැකියි! ඔබ දැන් ඔබගේ නිවස වෙත යා යුතුයි. ඔබ දැන් මෙම ලෝකය අමතක කර දැමිය යුතු වන අතර එහි තිබෙන සෑම දෙයක්ම අමතක කළ යුතුයි. ඔබ තුළ සතුටු තිබිය යුතුයි. ඔබ මෙම අසීමිත නාටකයෙහි රහස් වටහාගෙන තිබෙනවා. සාමාන්‍යයෙන් නාට්‍යයක් අවසන් වූ විට, ඔවුන් තම ඇඳුම් වෙනස් කරගෙන ගෙදර යනවා. ඒ අයුරින්ම දැන් අපත් නිවස වෙත යා යුතුයි. උපත් 84 හි චක්‍රය දැන් අවසන් වෙමින් තිබෙනවා. මිනිස්සු සිහි කරනවා: අහෝ පාරිශුද්ධ කරුවාණෙනි, එන්න ඔබ සිහි කරන්නේ ශිව බාබා පමණයි. එක පැත්තකින් ඔවුන් කියනවා: අහෝ පාරිශුද්ධ කරුවාණෙනි, එන්න! කියා අනෙක් පැත්තෙන්, දෙවියන් සෑම තැනම ඉන්නවා කියාත් ඔවුන් කියනවා. මෙහි කිසිම අර්ථයක් නැහැ. ඔබ සාම දේශය සිහිපත් කළ යුතු බව දරුවන්ට හොඳින් විස්තර කර දී තිබෙනවා. මෙය දුකින් පිරි දේශයයි. කිසිම ගුරු කෙනෙක්ට මෙසේ පැවසිය නොහැකියි. බ්‍රහ්මින් දරුවන් වන ඔබ පමණයි මෙසේ කියන්නේ. මේ දුක් දේශයේ විනාශය ඔබ ඉදිරියේමයි. මේ එම මහා භාරත යුද්ධයමයි. යාදවයින් යුරෝපයේ වැසියන්, මෙන්ම සහෝදරයන්, කෞරවයන් හා පාණ්ඩවයින්ද සිටිනවා. ඔබ සෑම කෙනෙක්ම අයත් වන්නේ එකම නිවහනටයි. සහෝදරයින් අතර යුද්ධ හට ගත නොහැකියි. මෙහිදී යුද්ධයක් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් ඇත්තේ නැහැ. මෙය පුද්ගලයකු. මිනිසුන්ට කරන්න බැරි මොනවාද? සිදුවී නොමැති දේවල් පවා, ඔවුන් කතාන්තර මගින් පෙන්වුම් කොට සෑම කෙනෙකුගේම හදවත් කිලිටි කර දමනවා. ව්‍යාස් දෙවියන්ගේ කාර්යය කුමක්ද කියා බලන්න. මිනිසුන්ගේ ව්‍යාපාරය එකී නෙකා සටන් කරවීමයි. මෙය ක්‍රියා පටිපාටියක්. ඔවුන් සෑම කෙනෙක්ම එකිනෙකාගේ විරුද්ධවාදීන් බවට පත්වෙනවා. දරුවෙක් පවා තම පියාගේ විරුද්ධවාදියෙක් බවට පත්වෙනවා. ඔබගේ බුද්ධියේ තිබෙන දේත් ඔවුන් ආගමික ග්‍රන්ථ වල ලියා ඇති දේ දෙසත් බලන්න. ඔවුන්ට සෑහෙන ගෞරවයක් දැක්වෙනවා. ඒ පූජනීයත්වය නිසා, ඔවුන් එම පුද්ගලයන් රවටවා ගෙන යනවා. පසුව ඒ සියල්ලම මුහුදට දමනවා. ඒ සෑම කෙනෙක්ටම මෙම මරණීය දේශය තුළ තම තමන්ගේ ක්‍රම සහ විධි තිබෙනවා. බාබාගේ සැලසුම් කෙතරම් ලොකුද බලන්න. ඔහු සෑම කෙනෙකුගේම සැලසුම් බිඳ දමා ඒ සතුටින් පිරි ලෝකය ස්ථාපනය කරනවා. ඔහු අන් සෑම කෙනෙක්වම සාමයේ දේශය වෙත ගෙන යනවා. දරුවන් වන ඔබ කා ඉදිරියේද අසුන්ගෙන ඉන්නේ කියා බලන්න. ඒ උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය, දැනුම් සාගරයයි, යන විශ්වාසය ඔබ තුළ තිබෙනවා. ඔහු මෙම ඉන්ද්‍රිය මාර්ගයෙන් අපට දැනුම ලබා දෙනවා. මෙවන් වූ තවත් ආධ්‍යාත්මික රැස්වීමක් තිබෙනවාද? පියා දැන් ඔබ ඉදිරියේ අසුන්ගෙන සිට ඔබට විස්තර කර දෙනවා. පියා ජීව වන අපට විස්තර කර දෙන බවත් අප මෙම ඉන්ද්‍රිය භාවිතයෙන් එයට සවන් දෙන බවත් ඔබ දන්නවා: බාබා කතාකරන්නේ මේ දාදාගේ මුඛයෙනි. බාබාගේ මුඛයෙන් මතුවෙන මිණිමුතු තමයි ඔබගේ මුඛයෙනුත් මතුවිය යුත්තේ, අනවශ්‍ය දේ ඇසුනා වුවත්, ඔබ සවන් නොදිය යුතුයි. සමහරු ඉතා සතුටින් ඉඳගෙන ඒවාට සවන් දෙනවා. බාබා කියනවා: එවැනි දේට සවන් දෙන්න එපා; අනුකම්පාසහගත වන්න. ඒ වගේම කෙනෙක් තුළ නරක හැසිරීමක් තිබෙනවා නම් එවා ඉවත් කිරීමට ඔබ ඔවුන්ට උදව් කළ යුතුයි. ඒවාට එකඟ වෙමින් ඒවාට සවන් දෙමින් ඉන්න එපා. අපට ඒ සතුටේ දේශයෙහි පාලකයන් බවට පත්කරන්නා වූ බාබාට කරන නිග්‍රහ අපි අහන්නේ නැහැ. අප ශිව බාබාගෙන් අපගේ උරුමය හිමිකර ගත යුතුයි. අන් අයත් සමඟ අපට ඇති සම්බන්ධය කුමක්ද? අන් අය ඔබට සවන් දුන්නේ නැතත්, අඩුම ගණනේ ඔබ දැනුම නම් වූ ආලේපයවත් ගැල්විය යුතුවෙනවා. සමහරු දැනුමේ ආලේපය ගල්වන අතර තවත් අය දුටු ලී ආලේපය ගල්වනවා. එමගින් තෙවැනි ඇස විවෘත වන්නේ නැහැ. බාබා ඔබට කෙතරම් පහසු ලෙස විස්තර කර දෙනවාද කියතොත්, අසනීප වූ අන්ධ වූ හෝ කුදු වූ ඕනෑම කෙනෙක්ට මෙය තේරුම් ගත හැකියි. වචන දෙකයි කියෙන්නේ: ඇල්ෆා සහ බීටා, ඉතා සරල ලෙස ඔවුන්ගෙන් අහන්න: උත්තරීතර පියා, හා ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මා සමඟ ඔබට ඇති සම්බන්ධතාවය කුමක්ද? සැමටම වඩා හොඳම ප්‍රශ්නය මෙයයි. එවිට දෙවියන් සෑම තැනම සිටිනවා යන අදහස ජනේලයෙන් එළියට පියඹා යාම්, ඔබගේ නෑ හිතමිතුරන් සමඟ මිතුරුදමින් විස්තර කර දෙන්න. ඉතාමත් මිහිරිවන්න. හැඳින්වීම ලබාදීම ඔබගේ කාර්යභාරයයි. ඔබගේ සතුරන් සමඟ පවා යහළු වන්න. පියා කියනවා: ඔබ යක්ෂ උපදෙස් අනුගමනය කොට මට නිග්‍රහ කලා. ඔබ දෙවියන්ට කොතරම් නිග්‍රහ කර තිබුණත්, ඔහු ඒත් ඔබව අභිවෘද්ධියට පත් කරනවා. දෙවියන් නිග්‍රහට ලක් වීමත්

නාටකයේ දෙවෝපගත වුවකි. මේ නිසා තමයි කියන්නේ: අන්ධකාරය හිණිපෙත්තට නැගි කළ මා මෙහි පැමිණෙනවා. මා භාරතයට පැමිණ සිටිනවා. ඔහු දරුවන් වන ඔබට විස්තර කරනවා. සෑම දෙයක්ම ඉතා හොඳින් විස්තර විය යුතුයි. යමෙකුගේ වාසනාවෙහි මෙය නොමැති නම්, ඔහු දිගින් දිගටම එම පුරුද්දෙහිම ඇලී සිටිනවා. ඔවුන් මෙතැනින් ගිය සැණින්, මෙහි ඇසු සෑම දෙයක්ම අමතක වී යනවා. දෙවියන්ට නිග්‍රහ කිරීම හේතුවෙන් තමයි ඔබට මේ තත්ත්වය අත් වී ඇත්තේ. දැන් ඔහුට නිග්‍රහ කිරීම නවත්තන්න. නිකම්ම පණ්ඩිතයෙක් වන්න එපා. ඔබ නියම රාජයෝගීන්, මේ ආකාරයෙන් විස්තර කරන්න. එවිට ඔබගේ හීය ඉලක්කයට වදිනු ඇත. ඔබ තුළ දුර්වලතා තිබෙනවා නම්, ඔබට කිසිම කෙනෙක්ට කිසිම දෙයක් කියන්න බැහැ. තම ඇතුලාන්තයේ තිබෙන්නා වූ පාපය දිගින් දිගටම හෘද සාක්ෂියට වද දෙනවා. බාබා සෑම දෙයක්ම ඉතා හොඳින් විස්තර කරනවා. මීට ඉහත කල්පයේදී ඔහු මේ අයුරින්ම විස්තර කළා. එය අමතක කරන්න එපා. ඔහු සිහිකරනා අතරම, ඔබගේ අවසන් සිතුවිලි අනුව දෙවෙය නිර්මාණය වනු ඇත. උදේ පාන්දරින්ම අවදි වී මා සිහිපත් කරන්න. එවිට ඔබ තමාගේම ශරීරය පවා සිහි නොකරනු ඇත. මම ජීවයක්මි. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. පියාගේ මුඛයෙන් මතු වන මිණිමුතු දරුවන්ගේ මුඛයෙන් මතු වන්නා වූ මිණිමුතුද විය යුතුයි. නිෂ්ඵල දේවල් කතා කරන්න එපා. එවාට සවන් දෙන්න එපා. දැනුම නම් අලේපය පමණක් ඔබ විසින් පාවිච්චි කළ යුතු වෙනවා.
2. සෑම කෙනෙක්ම සමඟ නියම මිතුරුකමක් පවත්වා ගන්න. ඔබ පියාගේ හැඳින්වීම ලබා දෙන විට ඉතාමත් මිහිරි විය යුතුයි. උද්යෝගිමත් විය යුතුයි. පියා වැනිම තත්ත්වයට පත් වී ඔබට නිග්‍රහ කරන්නන් පවා අභිවාද්ධියට ලක් කරන්න.

වරදානය: ලෝක යහපත සලසන්නෙකු සේ ඔබ මාස්ටර් දානපතියෙකු වී, සාමයෙන් තොර වූ අයට සාමය ප්‍රදානය කරන්න.

ලෝකයේ කලබල සහ කලබලාන්ති සිදුවේ. එවන් සාමයෙන් තොර අවස්ථා වලදී, සාමය දානය කරන මාස්ටර් කෙනෙකු වී, අන් අයට සාමය ලබා දෙන්න. කිසි දෙයකට බිය නොවන්න, මන්ද ඔබ දන්නවා සිදුවන සියලු දේ හොඳ බවත් සිදු වීමට නියමිත දේ තවත් යහපත් වන බවත්. පාපයන්ගෙන් පෙළඹීම් ලබන මිනිසුන් දිගටම සටන් කරාවි. එය ඔවුන්ගේ රාජකාරියයි, නමුත් ලෝක දානපති ජීවත්ම සත්තාවන් වන ඔබ සාමයේ නිරන්තර මාස්ටර් දානපතියන් වී, දිගටම සාමය දානය කළ යුතුයි. මෙය ඔබේ සේවාවයි.

පාඨය: ඔබ සාක්ෂාත් කර ගත් සියලු දේ ඔබ ඉදිරියේ තබා ගන්න, එවිට දුර්වලතා පහසුවෙන් අවසන් වේ.

*** මිමි ශාන්ති ***